

LOVOCHEMIK

 PŘÍPRAVA ZARÁŽKY UŽ BĚŽÍ NAPLNO S vedoucím útvaru péče o majetek Ing. Kaškou o organizaci údržby a přípravě zarážky. strana 4	 JAK TO BUDE V ZEMĚDĚLSTVÍ DÁL BEZ ZELENÉ NAFTY? Jak je to s tzv. zelenou naftou a má nějaký vztah k biopalivům? strana 5	 PLES ZAMĚSTNANCŮ LOVOCHEMIE A PREOL BYL OPĚT ÚSPĚŠNÝ Na poslední straně naleznete fotoreportáž z již XIV. plesu našich zaměstnanců. strana 8
--	--	--

ANKETA

Jak se Vám líbil ples?

Kateřina VYTRHLÍKOVÁ
technický úsek,
PREOL

Zimu nemám vůbec ráda a ta letošní už je opravdu dlouhá. Každoročně mi zimní období zpestří tři události: Vánoce, týden na horách a ples, resp. plesy. Tradičně si nenechám ujít myslivecký ples s krásnou tombolou, výbornou zábavou i hudbou. Letos jsem si zatančila i na veselém maturitním plesu a po loňské premiéře i na plesu Lovochemie a PREOL. Musím skutečně ocenit práci pořadatelů akce. Domnívám se, že se ples opravdu vydařil a všichni se výborně bavili. Snad jediné hudba nebyla úplně podle mých představ.

Zděnek NOVOTNÝ
mistr LAV,
výrobní úsek,
Lovochemie

V letošní plesové sezóně je to náš první ples a doufám, že ne poslední. Na plesy Lovochemie chodíme pravidelně a jsme spokojeni. Je to jedna z příležitostí strávit příjemný večer a dobře se pobavit nejen s kolegy, ale také známými a přáteli. Mezi zážitky patří také bohatá a vtipná tombola, nikdo neodejde s prázdnou. K plesu patří pěkná květinová výzdoba a každé ženě udělala radost darovaná květiny při vstupu. Hudebníci se snažili uspokojit všechny návštěvníky. Proto bych chtěla touto formou poděkovat všem, kteří se na přípravě a organizaci podíleli.

Ing. Tomáš ŠENFELDR
starosta obce
Lukavec

Plesová sezóna je určitě příjemným zpestřením zimních měsíců. Účastníme se s manželkou asi šesti plesů v sezóně a vydařený ples Lovochemie k nim již od loňského roku také patří.

Martin HUBIČKA
technolog,
výrobní úsek,
Lovochemie

I když je to pro nás s přítelkyní z Prahy trošku z ruky, nenecháme si ples v Lovochemii nikdy ujít. Ani letos nás nezklamal a domů jsme odjížděli velmi spokojeni. Možnost příjemně stráveného času s přáteli a kolegy z práce, se kterými si lze neformálně popovídat a mnohdy se i lépe poznat, je pro nás velmi vítaná. Zároveň je to pro nás jedna z mála možností, jak si užít trochu plesového tance, který máme s přítelkyní tak rádi, ale na který nám v našich diářích většinou moc času nezbyvá.

HLAVNÍ TÉMA

14. BŘEZNA 2003 BYLA UVEDENA DO PROVOZU NEJVĚTŠÍ INVESTICE POSLEDNÍCH LET: VÝROBNA KYSELINY DUSIČNÉ KD 6

KD 6 – dosud nejnovější výrobní v areálu Lovochemie, které již v brzké době přibudou mladší sestry - slaví své první kulaté výročí - 10 let. O příspěvky jsme proto požádali jak bývalé a současné vedoucí oddělení - pana Jaroslava Scharfa, Ing. Petra Cermánka a Ing. Antonína Galleho, tak i Ing. Jana Lisu, který zajišťoval dokončení realizace celého díla.

Jaroslav Scharf, Jaroslav Vlasák

První kyselina dusičná byla v Lovosicích vyrobena v roce 1954

České zemědělství mělo vždy vysokou úroveň. Aby si ji zachovalo i po 2. světové válce, bylo ho nutné vybavit novými moderními technologiemi a technikou. Jednou ze zásadních změn rozhodujících pro zvýšení výnosů zemědělských plodin byla výroba a užívání umělých (strojených) hnojiv,

která dnes nazýváme hnojiva průmyslová. Na začátku 50. let proto bylo rozhodnuto o výstavbě moderního kombinátu, který by zpočátku vyráběl hnojiva dusíkatá. Původně měl tento závod stát v Ostravě, ale v průběhu projektování byl přesunut pod názvem DUČE (Dusíkárný Čechy) do Lovo-

sic. O několik let později byl obdobný závod postaven v Šale na Slovensku s názvem DUSLO (Dusíkárný Slovensko).

Lovosický závod byl založen 1. ledna 1951 s názvem TSH (Továrna na strojená hnojiva), po spojení s Českým hedvábím pak v roce 1958 vznikly Severočeské chemické závody.

V Lovosicích se tehdy hnojiva již vyráběla - byla zde výrobní kyseliny sírové a superfosfátu. Prvními nově postavenými provozy byly výrobní kyseliny dusičné jako nezbytný polotovar všech budoucích technologií a na ni navazující výrobní ledek, tehdy ještě označovaný jako ledek ostravský s 20 % dusíku. Pro přípravu výroby i pozdější řízení závodu přišli z Ostravy technici Ing. Bátorla, Ing. Klein, Růžička, Václavík, brzy ale dostali výraznou pomoc v mladých absolventech průmyslových i vysokých škol, z nichž řada pracovala v Lovochemii až do důchodu.

Významným posílením skupiny techniků pak byl nástup pana J. Kleina, který k nám přešel z ČKD a zajišťoval revize a opravy parních turbin a turbo-kompresorů.

Pokračování na straně 2

Pohled na absorpci a chladič věž KD1 v roce 1955

Zdroj: Archiv Lovochemie

Foto: Irena Vodičková

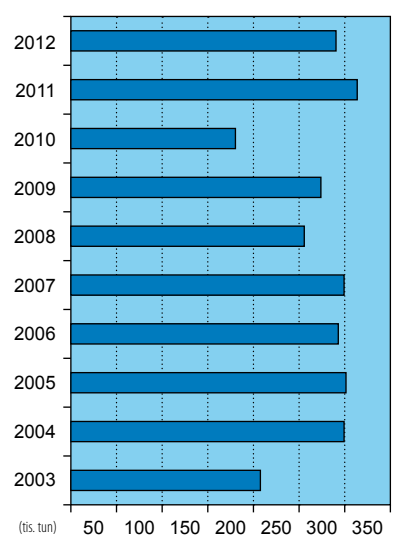
Nejvyšší část výroby - komín KD 6 vysoký 66,3 metru.

AKTUALITY

- 1. února byl nainstalován reklamní banner na granulační věž LV.
- 4. – 6. února proběhl certifikační audit systému údržby železničních nákladních vozů ECM.
- Jako každoročně proběhl v týdnu od 11. února audit účetní závěrky za rok 2012.
- Připravuje se další akce v oblasti speciálních hnojiv ve spolupráci s internetovým obchodem mall.cz.
- OPM připravil pro rok 2013 novou brožuru péče o trávnik.
- Listová hnojiva byla prezentována na různých seminářích pro ZZN ze skupiny AGROFERT.
- Zdárně pokračuje rekonstrukce laboratorů, byla předána do užívání 1. etapa, celá rekonstrukce by měla být dokončena k 1. květnu 2013.
- Pokračuje výběrové řízení na dodávky pro podnikovou energetiku, dle předpokladů by měla být podepsána smlouva s dodavatelem letos v dubnu.
- Připravuje se také výběrové řízení na modernizaci ledu vápenatého.
- Na kulovém zásobníku čpavku byla zahájena rekonstrukce zachytné jímky.
- 1. března se konal již tradiční XIV. ples Lovochemie a PREOL.

GRAF MĚSÍCE

Výroba KD6

Rok	Výroba KD6 v tunách
2003	206 378
2004	297 688
2005	301 350
2006	293 657
2007	298 430
2008	255 575
2009	273 460
2010	179 489
2011	312 158
2012	289 830

Pokračování ze strany 1

Nová výrobní, označovaná KD1, byla vyprojektována Kovochemou Praha podle tehdy dostupných technologií - spalování čpavku podle postupu UHDE, absorpce typu SBA, turbokompresor dodala švýcarská firma Escher Wyss, parní turbinu ČKD Praha. Stavba odpovídala podmínkám 50. let, stavělo se prakticky bez mechanizace.

Hořáky pro spalování čpavku byly poprvé zapáleny 8. října 1954 ve 4:28 h ráno. Ještě v roce 1954 bylo vyrobeno prvních 2 500 tun 100% kyseliny dusičné a následně téměř 1000 t ledku.

Vyráběla se kyselina o koncentraci 50% v zimě a 47% v létě. Továrna byla „ozdobena“ rudohnědými plyny NO_x o koncentraci 4500 ppm.

Po výrobně KD1 byly uváděny do provozu i další výroby v pořadí: KD2 a KD3 1957, KDR 1964, KD4 1967 a KD5 1969.

Technickým experimentem bylo zásobování hlavní surovinou - čpavkem. Ten byl krátkou dobu dodáván z tehdejších Stalinových závodů v Záluží potrubím, pro značné korozní problémy však byl provoz čpavkovodu záhy ukončen.

Postupně se stavěly další jednotky. Svým charakterem technologie i techniky byly vždy špičkou v podniku. Velmi rychle byli vychováni kvalitní specialisté v dělnických profesích, provoz řídili skuteční fandové, kteří mu věnovali nejen čas, ale s nadšením zvyšovali technickou úroveň provozu. Kvalitu

obsluh pomáhala zvyšovat systematická výchova pracovníků, neboť přicházeli do podniku v nejrůznějších profesích. O tom všem svědčí nejen uvedená data, ale i ekonomické výsledky. Vždyť jen spotřeba čpavku potřebného pro výrobu 1 t kyseliny klesla o 9%. Dlouhý je seznam technických a organizačních zlepšení provozů. Např. již zmíněný a veřejností často kritizovaný hnědý kouř z komína zcela zmizel v roce 1980 díky technologii vyvinuté techniky ČSAV Praha, ZVÚ Hradec Králové a Sechezy.

Přes neustálé zvyšování technické úrovně vyroben bylo zřejmé, že technické možnosti starých provozů neumožní vyrábět kyselinu o technických a ekonomických parametrech na světo-

vé úrovni. Již koncem 60. let vznikly první studie o výstavbě nové výroby. Za všechny, kteří o to usilovali, jmenujme neúnavného a nadšeného pana R. Šubrtu, který se bohužel nové KD6 nedožil.

Naši vzpomínku jsme začali tím, že od vzniku chemické výroby v Lovosicích k první výrobě KD uplynulo 50 let. Je zajímavé, že tento padesátiletý cyklus se opět naplnil – po dalších 50 letech byla vybudována nová moderní výrobní. My starší přejeme nové KD, aby byla stejně úspěšná jako její předchůdkyně, celé Lovochemii bezpečnou výrobu, úspěchy při výrobě i prodeji výrobků a především pak základ toho všeho - tvůrčí, obětavý a spokojený pracovní kolektiv.

VÍTE, ŽE... ZDENĚK ŠRÁMEK

- výroba KD 1-4 byla zahájena v roce 1954, byla ukončena v roce 2003 a celkem se vyrobilo 10 938 101 tun.
- výroba KD5 byla zahájena v roce 1969 a do konce roku 2012 se vyrobilo 2 990 603 tun.
- výroba KD6 byla zahájena v roce 2003 a do konce roku 2012 se vyrobilo 2 708 015 tun.
- na výrobních KD 1-4, KD5 a KD6 bylo vyrobeno od roku 1954 do konce roku 2012 celkem 16 636 719 tun.
- svůj první milion tun kyseliny dusičné vyrobila jednotka KD6 v úterý 5. září 2006.

Jan Lisa**„Konečně hoří, čas: 4:57 hod., místo: výrobní KD6“**

To nebyl ustrašený výraz volající o pomoc, ale v té chvíli radostný povyk velmi unavených pracovníků Lovochemie a Chemoprojektu. Ano, tento výkřik zazněl časně nad ránem 14. března 2003 na právě dokončené nové výrobní KD6. Pro celý tým, který se poslední dva roky zabýval přípravou a následně realizací výstavby dlouho očekávané investice se stal velkou úlevou a pro pracovníky provozu KD i velkou výzvou do budoucna.

Tímto dnem se splnil dlouholetý sen mnoha „dusičňáků“, i když je pravda, že někteří o toto usilovali třeba marně po celý svůj život. Ano, po více jak 10 letech byla dokončena další velká a pro chod celé Lovochemie důležitá investice. Ale stručně a od samého začátku.

Přípravu investice do nové výroby KD6, asi jako každý větší a finančně náročný projekt, provázely od začátku

těžkosti a krkolomný vývoj. Málokdo dnes ví, že akce byla v přípravě zastavena a následně opět oživena. Velké diskuse se vedly v tehdejší vedení na téma kapacita. Z důvodu financování bylo nakonec rozhodnuto o kapacitě 900 t/den 100% kyseliny.

Nyní ale krátce k tomu, co předcházelo tomuto, pro výrobu KD6 historickému datu. Termín dokončení a nájezdu výroby 3. listopadu 2002 byl po rozsáhlých povodních v roce 2002 posunut na jaro 2003. Pod roucho povodně se tenkrát skryly i neuváděné termínové problémy generálního dodavatele díla.

Po dokončení mechanické kompletace díla, po provedení základních zkoušek a získání povolení ke zkušebnímu provozu od stavebního úřadu v Lovosicích byla výrobní generálním dodavatelem díla připravena k tzv. Start-Up

Slavnostního zahájení provozu se zúčastnili zástupci akcionářů, bank i realizačních tým. Zdroj: Archiv Lovochemie

výroby. Vlastní uvedení jednotky do provozu byl v tomto případě definován zapálením vzduchočpavkové směsi na Pt/Rh sítěch.

Celý pracovní tým trávil v těchto dnech na výrobně nekonečné hodiny, které se postupně prodlžovaly a splý-

valy do dnů. První pokus o nájezd byl po dohodě se zástupci Chemoprojektu opět odložen, a to na 13. března. Od ranních hodin byla celá energetika v plné pohotovosti a postupně se pod silou dodávané páry začalo roztáčet i srdce výroby - vlastní turbína. Bohu-

žel odpoledne zařízení kotelny – kotel K4 nevydržel požadovaný nápor páry, došlo zde k těžkému zranění obsluhy a následně odstavení jednoho uhelného kotle. Nájezd výroby byl opět ohrožen. Po krátké poradě s generálním dodavatelem díla bylo rozhodnuto nepřerušit nájezd a pokusit se v této situaci o nemožné. S velkou pomocí podnikových dispečerů se daly dohromady všechny zbytky páry, které zbyly v areálu ve večerních hodinách k dispozici, a další pokus o nájezd mohl začít. Začínala další nekonečná noc, kterou po druhém nočním pokusu k ránu proťal onen radostný výkřik „konečně hoří“ a za chvíli již tekla i tolik potřebná kyselina.

A ať teče pořád a co nejvíce!

Antonín Galle**KD6 - jak se daří?**

Dobře se daří. Vyrábíme, co to jde, a kyselina teče tak, jak je potřeba.

V rámci možností Lovochemie byla kapacita výroby navržena na 900 tun za den. Po čase se samozřejmě objevil dotaz, o kolik můžeme tuto hodnotu překročit. Po diskusích s dodavateli jsme došli k maximální denní výrobě 980 tun. Efektivita výroby není ovšem pořád stejná. Je to zajímavé, ale výrobní se chová jako auto. Při vyšších výkonech je spotřeba čpavku na jednu vyrobenou tunu vyšší než při výkonech kolem 900 tun za den.

Když jsem před pěti lety nastoupil na oddělení kyseliny dusičné, vypadala výrobní jako nová. Teď je starší a stále vypadá jako nová. Máme ve srovnání s hnojivý výhodu: všechno máme v trubkách, a pokud je nějaká netěsnost, tak to musíme okamžitě řešit, jinak unikající kyselina všechno

poškodí. A proto výrobní vypadá pořád hezky.

A taky proto, že jsme malý kolektiv a ty mají vždycky výhodu – všechno je tam vidět a komunikace mezi námi je jednodušší. Během těch pěti let se obměnili směnoví mistři. Staří odešli do důchodu a na jejich místa nastoupili mladí. Tento proces začal už za mého předchůdce Ing. Cermánka, začal úspěšně a stejně tak byl dokončen. Kolegové měli velmi dobrý nos a vybrali opravdu schopné pracovníky, kteří svoji profesionalitu prokázali už mnohokrát během nejrůznějších krizových situací. Ke generační obměně dochází i na pozicích operátorů. Mladí přicházejí, zaškolují se a stávají se plnohodnotnými členy našeho týmu. Kromě specifických znalostí o výrobě musí mít operátoři i pomocníci státní zkoušky topičů 3. třídy a zkoušky pro obsluhu tlakových nádob a plynového zařízení. Pravidelně se všichni účastní povinných

Pohled na výrobní KD6 a čpavkové hospodářství.

Zdroj: Archiv Lovochemie

školení. Během zaškolování nových pracovníků je několik mezníků, kdy nováčci musí prokázat své konkrétní znalosti o výrobě a přesvědčit vedení výroby, že mohou postoupit na vyšší funkci. Není to pro ně jednoduché, ale řídit zařízení za 1,5 miliardy je přece určitá zodpovědnost.

Na směně stále pracují pouze dva pracovníci: operátor, který celou směnu sedí na velínu a řídí výrobu, a jeho pomocník, který obchází a kontroluje výrobu. Je to standardní stav, podobně fungují výroby na celém světě. Obdivuji nejstarší operátory, kteří právě odcházejí do důchodu. Dokázali celý život vydržet na výrobní kyselině dusičné, což není úplně samozřejmé. Mají ohromné znalosti o provozu a všechny problémy umí řešit, protože už na ně v životě určitě někdy naráželi. Samozřejmě, že důraz klademe i na bezpečnost. Důkazem toho je, že za celou dobu, po kterou jsem na oddělení kyseliny dusičné, se nám nestal žádný vážný úraz.

Velmi důležitá je pro nás spolu-

práce s ostatními odděleními Lovochemie. Asi nejužší je komunikace s údržbou. Cením si práce mechanika strojní údržby a také dílny. Většinu prací zařizují automaticky, pracují spolehlivě a bezpečně. Nelze nepochválit také techniky elektro a MaR. Hlavně jejich výborné znalosti nás mnohokrát zachránily od nejrůznějších problémů a výpadků. Úzce spolupracujeme i s ostatními výrobními kyselině dusičné ve skupině Agrofert. Vážím si vstřícnosti kolegů v Pardubicích, Šaře a Strážském, se kterými se vzájemně informujeme o nejrůznějších problémech a jejich řešeních.

Ale provoz výroby, to jsou právě i nejrůznější problémy, které je nutné řešit. Hned v roce 2008 jsme přetrubkovali výměník E3310. Totéž opět po dalších čtyřech letech. Pracovní bod tohoto výměníku nebyl vhodně navržen a kyselina kondenzuje tam, kde se to nepředpokládalo. Už v roce 2008 jsme tento problém probírali na VŠCHT, Chemoprojektu a jednali jsme i s licensorem Grande Paroisse.

Výsledkem jednání byla úprava pracovního bodu, ale po čtyřech letech byl výměník opět děravý. Abychom maximálně zkrátili odstávku, byl výměník vyroben nový a z lepšího materiálu. Také jsme instalovali potrubí, kterým se část plynů vede mimo výměník, takže by se poměry měly zlepšit.

Vůbec nejzávažnějším problémem byla pak havárie kompresoru v roce 2010. Při odstavování výroby v červenci tehdy došlo k překročení maximálních otáček turbosoustrojí a destrukci třetího stupně kompresoru. Díky nasazení všech zainteresovaných pracovníků Lovochemie a díky maximální vstřícnosti dodavatele kompresoru - firmy MAN ze Švýcarska - mohla být výrobní už na konci listopadu 2010 opět uvedena do provozu.

A v roce 2011 opět problémy s výměníkem: tentokrát s titanovým E3306. Vyrábíme tak dobrou kyselinu, že dokázala poškodit i titanové trubky. Výměník byl objednaný nový a během CZZ 2011 instalován.

Za těch deset let jsme vyrobili hodně kyseliny. Už v roce 2006 jsme dosáhli na milionovou vyrobenou tunu. Další milion byl v roce 2009 a třetí v roce 2012. Ale je to pořád málo. Výrobnám hnojiv pořád nestačíme, a proto se kyselina dováží z pardubické Synthesie a DUSLO. V loňském roce jsme začali jednat o možnostech zvýšení kapacity výroby. Moc reálné to ovšem není, protože ani turbosoustrojí, ani kotel a ani absorpce větší množství než 980 tun za den nejsou schopny přenést.

Každodenní provoz výroby přináší nové otázky a nové problémy. Nalézat odpovědi není jednoduché, ale kolektiv pracovníků oddělení kyseliny dusičné má dost zkušeností a znalostí, aby do budoucna hleděl s optimismem a KD6 nám vydržela stejně nová, jako doposud.

Výrobní KD6 - pohled z východu.

Zdroj: Archiv Lovochemie

Petr Cermánek
Moje první kulatiny

Jmenuji se KD6 a už je mi deset let. Když to řekne člověk, většinou ještě není ani v pubertě. My dusičné (stejně tak jako i ostatní výroby) jsme však při oslavě těchto kulatin již dámy ve středním věku. Dětské choroby jsou sice již za mnou, ale některé projevy stárí se již objevují a další na sebe nenechají dlouho čekat. Ale to je život...

Ráda bych dnes s vámi u příležitosti mého jubilea trochu zavzpomínala na dobu svého zrodu. Sen mnoha generací pracovníků oddělení KD se stal skutečností 14. března 2003, kdy jsem byla konečně uvedena do zkušebního provozu a vyrobila první tuny kyseliny dusičné. Této významné události v novodobé historii Lovochemie však předcházelo velice hektické období. Nemá smyslu vzpomínat na konkrétní události, moc ráda bych však vzpomněla na konkrétní lidi, kteří se zasloužili o mé zrození.

Nemohu začít jinde než u svého majitele p. Babiše a tehdejšího managementu společnosti. To, že projekt

mé výstavby „dostal zelenou“, bylo prozíravé rozhodnutí, bez něhož by při pohledu zpět nebyla další konkurenceschopnost (a tedy přežití) Lovochemie myslitelná. Asi největším oříškem v té době bylo zajištění financování. Ano, původně jsem chtěla mít větší kapacitu a dvoutlakou technologii, ale nakonec jsem byla ráda i za to, že bylo možné profinancovat mou výstavbu alespoň tak, jak mě znáte dnes (tedy s kapacitou 900 t/den).

Při vzpomínce na Pavla Chvojku mne přepadne i po letech velký smutek. Pavel byl šéfem projektového týmu, který měl mou výstavbu od podpisu kontraktu s generálním dodavatelem (Chemoprojekt) na starosti. I díky jeho osobnosti – úžasný lídr a týmový hráč, současně však výborný vyjednavář a koordinátor směrem k dodavateli – probíhala vlastní výstavba bez zásadních problémů. Ke konci etapy výstavby tým opustil a vrhl se za novou výzvou v jiné společnosti. Po několika letech se do Lovochemie vrátil (na pozici výrobního ředitele), tragická dopravní nehoda však jeho poslední profesní i celou životní štaci velice zakrátko ukončila...

Ve finiši výstavby a přípravy uvádění do provozu se kormidla projektového týmu ujal Jan Lisa. Ve spolupráci s najížděcím týmem, tvořeným zejména pracovníky oddělení KD, jsme zažili mnoho dlouhých nocí, aby se nakonec dílo podařilo. Honzovi tahle zkušenost bezesporu pomohla při řešení dalšího (ještě většího) oříšku, kterým byla výstavba závodu PREOL.

Projektový tým výstavby – to nebyli pouze jeho lídři. Všichni jeho členové (a byl by jich za dobu výstavby dlouhý seznam) si zaslouží mé velké poděkování za to, že tu dnes mohu být s vámi.

Mé zrození však zdaleka nebylo pouze o výstavbě. Abych mohla produkovat tolik potřebné tuny kyseliny dusičné, musím mě obsluhovat parta schopných operátorů. Tady musím vzpomenout Jiřího Šilu (vrchního mistra KD), který díky svým organizačním schopnostem dokázal současně personálně zajistit jak provoz tehdejších výroben KD1-5, tak i najít časový prostor pro přípravu a zaškolení pracovníků, kteří byli vybráni pro mé budoucí řízení. Že to ani bez přechodného navýšení počtu pracovníků od-

Část KD6 - pohled na spodní část kotle na odpadní teplo. Zdroj: Archiv Lovochemie

dělení KD nebylo vůbec snadné, není asi potřeba dodávat.

A na závěr ještě pár slov od toho, komu jsem celé to mé povídání diktovala (sama tedy vážně psát neumím). Petr by vám chtěl říci, že si moc váží té příležitosti, kterou v roce 2001 v Lovochemii dostal – tedy šéfovat oddělení KD a díky tomu být součástí mé výstavby a uvedení do provozu.

A taky zde potkat a spolupracovat s mnoha skvělými lidmi. A mně přeje, aby se ty další projevy stárnutí projevovaly jen pozvolna a co možná nejpозději (nejlépe až při dalších kulatinách).

A úplně na konec i moje skromné přání – prosím, prosím, moc bych chtěla do svých dalších kulatin novou sestřičku...

JAK ROSTLA KD 6

prosinec 2000

leden 2001

duben 2001

červenec 2001

srpen 2001

začátek září 2001

konec září 2001

listopad 2001

duben 2002

listopad 2002

březen 2003

červenec 2002

srpen 2002

ROZHOVOR / LUDĚK JAMBOR

PŘÍPRAVA ZARÁŽKY UŽ BĚŽÍ NAPLNO

O organizaci údržby a právě zářezky s Ing. Václavem Kaškou, vedoucím útvaru péče o majetek.

V Lovochemii působíte již téměř rok. Co se za tu dobu v naší údržbě změnilo?

K největší změně došlo v oblasti interních dílen. Strojní dílny jsou nyní řízeny jako jedno samostatné oddělení, byla změněna působnost dvou mistrovských úseků na výrobních hnojiv. Směnová údržba byla rozdělena po profesích, to znamená, že část elektro a MaR se vrátila do svých původních dílen. Detailnějším způsobem je sledována efektivita interních výkonů, po delší době dochází k doplnění nenaplněných systemizací. To vše, spolu s potřebným dovybavením dílen, by mělo vést ke zvýšení podílu interních kapacit na zajišťování oprav v Lovochemii.

K částečným změnám došlo i v plánování oprav. Roční plán oprav je podrobnější, nově zavedený „Týdenní plán“ by měl sloužit především k optimálnímu vytížení interních kapacit, případně k jejich doplnění externí výpomocí.

Máte zkušenosti s řízením údržby v jiné významné chemické společnosti. Můžete porovnat její úroveň s naší společností, například co se týká organizování práce, efektivitu, přístupu zaměstnanců, vybavenosti a technického zázemí a podobně?

Při porovnávání funkčnosti systémů údržby se většinou soustředí pozornost na organizační model údržby. Ty ale v podstatě fungují s drobnými odlišnostmi všechny. Největší měrou proces údržby ovlivňují lidé, kteří jsou do něj zapojeni, jejich zkušenosti, odbornost a schopnost komunikovat.

V ukazatelích, které se v údržbě dají měřit, rozdílů samozřejmě jsou, ale jsou spíše dány typem chemické výroby, stářím zařízení a velikostí továrny, než zcela odlišným způsobem řízení údržby. Pokud bych měl uvést některé příklady, pak v Lovochemii je například vyšší podíl poruchové/reaktivní údržby a vyšší poměr nákladů na opravy k reprodukční hodnotě majetku. Technici údržby se tady v řešení problémů musí více spolehnout sami na sebe, protože dostupnost technické podpory (dnes již téměř ve všech chemických výhradně externí) je zde nižší. Z dalších bych uvedl

Ing. Václav Kaška je vedoucím nově zřízeného útvaru péče o majetek.

Foto: Eva Živná

informační systém údržby (PM SAP), který je zde zaveden do větší hloubky a je více využíván. Největší rozdíl jsem však zaznamenal v ochotě Lovochemie investovat ve zdůvodněných případech do údržby zařízení a budov nemalé finanční prostředky, což se pozitivně odrazí v objemu vyrobeného zboží a v cel-

kovém vzhledu areálu.

Co Vás během posledních měsíců při Vaší práci potěšilo a co zklamalo?

Potěšilo mě zjištění, že i ve skromnějších podmínkách (myšleno v otázce technického vybavení údržby v areálu) pracovníci údržby a provozu dokážou udržet relativně vysokou dostupnost zařízení.

Jsem optimista, jako vyložené zklamání bych v dosavadní práci nehodnotil nic.

Můžete nás seznámit se záměry v organizaci údržby pro další období? Jak vidíte uplatnění interních dílen a technických kapacit, zapojení absolventů škol?

V údržbě nedávno došlo k několika organizačním a personálním změnám. Rád bych pracovníkům v nových pozicích dal čas na to, aby se v nich zapracovali. Absolventy, které jsme v údržbě měli, jsme úspěšně „instalovali“ do uvolněných pracovních pozic, a tím jsme si potvrdili, že absolventská místa mají své opodstatnění. Společně s personálním úsekem proto vybíráme další absolventy v profesích strojní, elektro a měření a regulace.

Uplatnění interních dílen bude závislé

na úspěšnosti naší snahy o zvýšení jejich kvality a efektivnosti. Tento proces zabere určitý čas, ale po zastavení projektu outsourcingu jinou možnost nemáme. Věřím, že budeme úspěšní a interní dílny budou schopny realizovat větší objem prací na úkor externích objednávek a nabízet více činností ve vyšší kvalitě a ve srovnatelných cenách s nabídkou trhu.

Jak je sestaven plán údržby na letošní rok?

Plán údržby pro rok 2013 je po několika posledních úpravách již zkompletovaný a jeho finální verze počítá s náklady, které jsou ve výši průměru posledních několika let. To by nám mělo umožnit udržovat zařízení tak, aby bylo bezpečné a spolehlivé.

Nejdůležitější událostí údržby a s velkým vlivem na výrobu je celozávodní zářezka. Jak vypadá její příprava?

Příprava zářezky už běží naplno. Pravidelně se schází zářezkový štáb, jsou definovány rozsahy prací, byla zahájena výběrová řízení na dodavatele prací, je znám harmonogram zářezky, který průběžně doplňujeme. Cílem je zářezku zkrátit na nejkratší možnou dobu při dodržení bezpečnosti a kvality práce, rozsahu revizí, kontrol a výměn zařízení.

Jakým způsobem dobýváte svou energii po práci? Jak se nejlépe odreagujete a uvolníte?

Sportem. Věnuji se cyklistice a lyžování. ■

SPOLUPRÁCE SE ŠKOLAMI / KAMILA ROTTOVÁ, PAVLÍNA RANGLOVÁ

HLEDÁME STUDENTY I ČERSTVÉ ABSOLVENTY

Společný stánek Lovochemie a PREOL.

Foto: Kamila Rottová

Veletřhy pracovních příležitostí ve školách jsou efektivním nástrojem pro firmy hledající studenty a absolventy do svých řad a zároveň umožňují celodenní propagaci společnosti ve vlastním stánku přímo na akademické půdě.

Ve středu 6. března 2013 proběhl v prostorách ČVUT již 19. ročník veletrhu pracovních příležitostí pod názvem iKariéra. Veletrh iKariéra je jedním z nejvýznamnějších personalistických veletrhů pro studenty a absolventy technických škol v České republice, který je pořádán

studentskou neziskovou organizací IAESTE.

Letošního veletrhu se zúčastnilo více než 120 společností. Hlavním cílem Lovochemie a PREOL bylo získat kontakty na studenty a čerstvé absolventy technických oborů.

Veletrh iKariéra pokračuje v dubnu, kdy v prostorách VŠCHT bude Lovochemie a PREOL diskutovat se studenty chemických oborů. Jedná se tedy o rozsahem menší, nicméně významný veletrh s vysokou návštěvností.

Vysoká účast firem na obdobných akcích a jejich zájem o vysokoškolské

studenty technických vysokých škol dokládá všeobecný nedostatek technických odborníků na trhu práce. Obdobná situace platí i v oblasti středního školství.

Naší další příležitostí představit vysokoškolákům Lovochemii a PREOL jako zaměstnavatele je veletrh pracovních příležitostí, který se konal 13. března v prostorách Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Tento veletrh byl pořádán v rámci projektu Partnerství pro chemii, jehož jsme od 1. ledna 2012 partnerem. ■

VÝROBA / STANISLAV DOPITA

PŘECHOD OD ANALOGOVÉ K DIGITÁLNÍ RADIOVÉ KOMUNIKACI

Dne 7. února 2013 proběhla prezentace moderních komunikačních systémů, které by měly v budoucnu nahradit stávající analogové radiové sítě. Tyto systémy pracují již na digitální platformě a veškerá komunikace probíhá formou datových paketů. Základem je SW aplikace na bázi server - klient, která umožňuje přístup do komunikačního prostředí přes počítačovou síť. Celý systém nabízí kromě různých typů hlasové komunikace i záznam událostí, lokalizaci jednotlivých radiostanic, pagingové výzvy a textové zprávy. Hardwarově se systém opírá o technologii firmy Motorola pod názvem Mototrb a dovoluje různé konfigurace v závislosti na počtu uživatelů, velikosti oblasti a požadavků na komunikaci. Prezentaci provedla firma KOMS Mělník, která je obchodním partnerem Motoroly a která je dodavatelem SW aplikace a zajišťuje servis radiostanic v Lovochemii a PREOL.

Prezentace se zúčastnili uživatelé radiostanic - zástupci výrobního úseku, expedic, oddělení ŽD, OTBS – ha-

Ilustrační foto.

Zdroj: Internet

sišského záchranného sboru podniku a oddělení elektroměření a regulace, v jejichž gesci je zajišťování oprav radiostanic. ■

Na závěr prezentace proběhla diskuse, při které Ing. Janda z firmy KOMS zodpověděl dotazy posluchačů. ■

V pátek 1. února byla provedena montáž reklamního banneru „LOVOGREEN“ na granulační věži LV. Foto: Irena Vodičková

Od 1. dubna 2013 dochází k významné změně v systému povolování prací v naší společnosti. Směrnice SM-03-052 bude nahrazena TOP-OTPS-147.

Zásadní změnou v systému povolení k práci je změna formuláře Povolení k práci a hlavně vytvoření dalších formulářů, které vycházejí z legislativních požadavků.

Jedná se hlavně o:

- informace o rizicích z činnosti příjemce,

BEZPEČNOSTNÍ OKÉNKO / JAN RUSÓ

TÉMA MĚSÍCE: POVOLENÍ K PRÁCI (TOP-OTBS-147)

- požární dohled během a po skončení prací s otevřeným ohněm,
- zvláštní požární bezpečnostní opatření,
- seznam zaměstnanců vstupujících do prostorů s nebezpečím výbuchu,
- plán záchrany osob pro práce v uzavřených prostorách a pod úrovní terénu,
- povolení k výkopu/překopu.

Systém je nastaven tak, že všechny formuláře musejí být vydávány ve dvou provedeních. Kopie zůstává u vystavovatele povolení, originál má zhotovitel prací.

V nové TOP se dále objevuje povinnost provádění první analýzy na přítomnost nebezpečných látek, dolní meze výbušnosti nebo kyslíku, tuto analýzu zajišťuje vystavovatel povolení.

Platnost povolení je max. 14 po sobě

jdoucích kalendářních dní, v případě prací s otevřeným ohněm nebo jinými zdroji zapálení je povolení platné 7 po sobě jdoucích kalendářních dní. Další novinkou je prodlužování povolení při střídání pracovní směny.

Samostatnou kapitolou jsou práce na vyhrazeném elektrickém zařízení, kde nositelem stanovení podmínek pro práce na uvedeném zařízení budou zaměstnanci oddělení EMaR.

V současné době probíhá školení vystavovatelů povolení k práci, kteří budou písemně pověřeni k vystavování povolení k práci, a pouze tito zaměstnanci budou moci vystavovat, zadávat podmínky pro provedení prací. Bez absolvování školení a písemného pověření nebude možné vydávat povolení k práci.

Další novinkou v uvedené TOP je možnost provádění prací na ohlášeni, které jsou vyjmenovány v příloze č. 10, tento příkladový výčet prací na ohlášeni

Úrazovost za únor 2013			
Sledované kritérium	Počet událostí za měsíc	Datum	Stručný popis události
Pracovní úrazy LT13+	1	22. 2. 2013	KMC – při chůzi po komunikaci špatně našlápla, při pádu si způsobila tržnou ránu kolene PDK
Pracovní úrazy MTC	0		
Pracovní úrazy OST	1	8. 2. 2013	SÚ – při přecházení dřevěné podlahy, která zakrývala původní zachytnou jímku, se jedna část prolomila, došlo k pohmoždění PDK
Požáry (kontraktor)	0		
Kontraktor (LT13+)	0		
Vysvětlivky:	LT13+ = pracovní úraz s neschopností delší než 3 kalendářní dny MTC = pracovní úraz s lékařským ošetřením OST = ostatní pracovní úraz bez lékařského ošetření		

ni lze po konzultaci s odbornými útvary doplnit nebo upravit.

Poslední novinkou je Kniha ohlášení, která slouží k ohlašování prací na ohlášeni a také pro zapsání příchodu a odchodu zaměstnanců na dané pracoviště jako například může být bezpečnostní prohlídka zaměstnancem OTBS,

prohlídka kontraktora před započatím prací, pochůzková činnost zástupce investic apod., zápis do knihy se netýká zaměstnanců daného pracoviště.

V případě nejasností neváhejte kontaktovat zástupce OTBS, rádi vám pomůžeme při zavedení nového systému povolování prací. ■

PREOL / KAREL HENDRYCH

JAK TO BUDE V ZEMĚDĚLSTVÍ DÁL BEZ ZELENÉ NAFTY?

Stále se v PREOL mnozí dotazují zemědělců, týkající se použití bionafty v zemědělské technice, jsou zřejmě vedeny úvahami zemědělců o alternativních možnostech při nákupu pohonných hmot v nových podmínkách, tedy již bez podpory vratky spotřební daně.

V zemědělské prvovýrobě funguje od roku 2000 mechanismus tzv. zelené nafty. To nemá nic společného s ekologií, biopalivy, úsporami skleníkových plynů. Jedná se o nárok na vrácení části spotřební daně právníkem i fyzickým osobám, zaplacené při nákupu motorové nafty prokazatelně spotřebované při zemědělské prvovýrobě.

Od 1. ledna 2013 došlo ke snížení výše této vratky spotřební daně, a to z původních 60 % na 40 % u motorové

uplatnění je to převážně bionafta, která přichází v úvahu.

Právě díky zelené naftě prozatím není jakákoliv alternativa, kromě SMN 30, ekonomicky přitažlivá. A do jaké míry se spotřeba bionafty s koncem vratky SPD přesune do zemědělství, je otázkou. Ale již v této chvíli se PREOL coby výrobce bionafty připravuje na případný zvýšený zájem o bionaftu ze strany prvovýroby.

Pro poskytnutí co nejlepších služeb i v tomto novém segmentu je využíván stejný model, který PREOL úspěšně zavedl pro své zákazníky v autodopravě, pro poskytovatele MHD i na železnici a který se plně osvědčil, tedy rozsáhlé testování vozidel a strojů v přírodních pracovních podmínkách. Zemědělská

Odebírání vzorků oleje při testování bionafty v Kosteckých uzeninách, a.s.
Foto: Karel Hendrych

i osobní silniční dopravě, přinesl pro zákazníky zajímavé výsledky. Spolu s rozdílem v ceně mezi 100% bionaftou a běžnou naftou, který se pohybuje v průměru 4 Kč na litr, se při aplikaci výsledků testování dosahuje výrazných úspor při nákupu pohonných hmot a druhotně dochází ke snížení emisí skleníkových plynů v dopravě přechodem na vysokoprocenní bionaftu,

resp. B100. Není s podivem, že v takto konkurenčním prostředí, jakým silniční doprava bezpochyby je, a kde se bojuje o každou korunu při snižování nákladů, se bionafta stala běžnou součástí podnikání.

Každý subjekt, který bude po zrušení zelené nafty v prvovýrobě uvažovat o využití bionafty jako prostředku k úsporám a získání konkurenční výho-

Výrobci vozidel pro zemědělství již s bionaftou počítají.
Foto: Karel Hendrych

dy, dostane v případě nákupu bionafty od PREOL nejen plnou technickou podporu včetně doporučení získaných při testování zemědělské techniky, ale především záruku kvality, neboť není bionafta jako bionafta. Ale o tom někdy přistě. ■

Kontrola vozidel v průběhu testování bionafty v Penam, a.s. Foto: Karel Hendrych

nafty a z 85 % na 57 % v případě tzv. smíšené motorové nafty 30 a od příštího roku skončí tato podpora úplně. A ať už bude od roku 2014 zaveden premiérem Nečasem slibovaný nějaký mechanismus náhradní kompenzace či nikoliv, přinese tento krok zemědělcům možnost výběru mezi standardní motorovou naftou a jinými alternativami. V případě zemědělské techniky tedy mezi motorovou naftou a čistou bionaftou. Nabízí se ještě využití dalších alternativ, jako bioplynu a v budoucnu možná vodíku, ale z hlediska dnešního

prvovýroba je ve využívání techniky specifická např. sezónností, důrazem na co nejvyšší výkon motoru a dalšími charakteristikami, které vyžadují, aby testování bylo vysoce objektivní a probíhalo na co nejširším portfoliu vozidel a strojů. Testy bývají prováděny pod dozorem nezávislé organizace, např. SGS - Ústav paliv a maziv a ve spolupráci se servisními organizacemi. Minimální délka testovacího období je v první etapě jedna sezóna a delší v případě potřeby zajištění více výsledků.

Tento model, aplikovaný v nákladní

MALÝ SLOVNÍČEK CIZÍCH SLOV

ZDENĚK ŠRÁMEK

OBEZITA
otlylost, nadbytečné nahromadění tukové tkáně

OBSTRUKCE
úmyslné, demonstrativní maření jednání

OKULTISMUS
nevědecké učení o působení neznámých, nadpřirozených sil

OPCE
právo výběru, volba něčeho

OPOZICE
odpor, nesouhlas s vládou

OPTIKA
část fyziky, která se zabývá světlem

OPTIMUM
nejlepší stav, nejvýhodnější řešení

ORTEL
rozsudek, soud, rozhodnutí

OSCILACE
kmitání, chvění, vlnění

OUTSIDER
člověk, kterému se nevěří

OVACE
okázala pocta, hlučný projev nadšení

OZÓN
svěží, čistý vzduch

Zdroj: Internet

ZAJÍMAVÉ KONÍČKY / LUDĚK JAMBOR

KYNOLOGIE

O chovu mopsů jsme si tentokrát povídali s nadšeným chovatelem Luděkem Jamborem, vedoucím oddělení údržby Lovochemie.

Destiny.

Foto: Luděk Jambor

Když jste si pořizovali prvního pejska, vybírali jste ho tenkrát spíš jako kamaráda pro děti nebo rovnou jako budoucího šampióna?

Úplně prvním důvodem bylo pořídit pejska jako kamaráda dětem, protože si ho přály. To bylo v roce 1997. Bylo nám jasné, že při pořízení pejska nejde jen o splnění dětského přání, protože takový pes žije kolem 15 let a za tu dobu děti dávno vyrostou a pes se nám tedy stane přítelem na pěkný kus života. Protože bydlíme v bytě, vybírali jsme plemeno, které není náročné na pohyb ani na prostor, tedy takzvané společenské plemeno. Dlouho a pečlivě jsme vybírali. Navštěvovali jsme výstavy psů a pozorovali a porovnávali vytipovaná plemena, jak vypadají a jak se chovají, a také jak se chovají jejich majitelé. Určité psy chovají určité typy lidí. Jistě jste si toho všimli. Hledali jsme tedy především příjemného společníka.

Jaké chováte plemeno a kolikátou generaci už jste odchováli?

Nakonec jsme si tedy zvolili plemeno mops, jedno z nejstarších plemen. Mluvíli jsme s chovateli a s poradci chovu a pak jsme se definitivně rozhodli. Koupili jsme si fenku z renomované chovatelské stanice v Plzni, a protože každý chovatel je rád, když se jeho chov veřejně prezentuje a získá ocenění, tak nás přesvědčili, abychom naši malou také vystavili. Nezůstalo u jediné výstavy a začali jsme na výstavy jezdit častěji, protože naše fenka dostávala pěkné hodnocení a získávala dobrou umístění. Jezdění na výstavy mě bavilo, protože nezůstalo jen u vylehávání pejska na gauči, při soutěži byla zábava i napětí a každá výstava byla svým způsobem společenská událost,

protože se tam sešli staří známi a bylo o čem povídat.

Když naše první fenka dospěla, pokusili jsme se o vlastní chov. Na to, abychom mohli vyprodukovat pejsky s průkazem původu, jsme si zaregistrovali chovatelskou stanici. Naše první fenka měla dva vrhy štěňat. Z druhého vrhu jsme si ponechali její dceru a od té doby máme stále dvě mopsí holky. V současnosti jsme od chovu vlastních pejsků upustili, protože je to časově hodně náročné, a přeci jen musíme chodit do práce a toho času není, kolik by bylo potřeba.

Zodpovědný chovatel psa s průkazem původu musí vybrat vhodného ženicha. Oba rodiče budoucích štěňat musí být zařazeni do chovu. K tomu musí absolvovat určité výstavy a prokázat shodu se standardem plemena a být bez dědičných vad a nemocí. A jsou tu další podmínky a administrativa. Výsledkem by měla být kvalitní štěňata splňující to, co od nich budoucí majitel očekává. Nad tím procesem dohlíží chovatelský klub a Českomoravská kynologická unie. Takzvaný čistokrevný pes bez průkazu původu neexistuje a chovatelé takových psů čistotu plemene nemohou prokázat, a když vám tvrdí, že průkaz původu je

zbytečný, tak zastírají pravý důvod, obvykle nějakou nekalost, například příbuzenskou plemenitbu, dědičné vady, nečistokrevný původ apod.

Další pejsky jsme si už tedy pořizovali od jiných chovatelů. Momentálně máme dvě mladé fenky. Té nejmladší je něco přes půl roku a je to naše čtvrtá fenka. První dvě už své životy dožily a na našich gaučích teď kraluje nová generace.

Dá se zobecnit povaha mopsíků nebo byla každá Vaše psí holčička jiná? Komu bys ho doporučil – aktivnějším lidem, rodinám s dětmi,...?

Mopsíci jsou tak trochu plyšáci. Jejich povaha je enormně přátelská a jsou to spíš lenoši. V mládí jsou hraví, ale v dospělosti se soustředí hlavně na odpočinek. Milují společnost člověka a dalších mopsíků. Proto vždy máme dva pejsky, aby jim doma nebylo smutno, když jsme v práci. Pravidelně se účastníme setkání majitelů mopsů organizovaných Mopsklubem ČR i těch neformálních, kdy se lidé jen tak domluví na společné akci. Kdo by se chtěl o Mopsklubu ČR dozvědět víc, může se podívat na jeho internetové stránky nebo facebook.

Jistěže každá naše psí holčička měla trochu jinou povahu, ale v zásadě vždy

platí, že v mládí jsou temperamentní a hravé, časem se zklidní a čím jsou starší, tím více mají rády klid.

Mopsové jsou určitě vhodní nejen jako společníci osamělým lidem, ale i do rodiny s malými dětmi, protože jsou zcela nekonfliktní a trpěliví. Agresivitu neznají. Kdo chce s pejskem chodit na procházku, tak s mopsem může. Nejsou ale vhodní na sportovní výkony a dlouhé pěší túry. Kdo chce se psem provádět náročnější aktivitu, musí zvolit jiné plemeno.

Jakých se účastníte s Vašimi pejsky výstav a jak se umísťují?

Všechny fenky jsme úspěšně vystavovali a nyní to čeká i tu nejmenší. Doma je na polici pár pohárů a nějaké medaile a plakety jako suvenýry a připomínka „slavných“ chvil. Všechny naše fenky dosáhly skoro pokaždé hodnocení „výborný“. Naše nejstarší Prima Charm získala jedno vítězství v kategorii a pak vítězila a umísťovala se v soutěžích veteránů. Umístění se totiž uděluje jen čtyřem nejlepším. To byla naše vizitka, že i ve stáří byla v perfektní kondici. Její dcera Bessy zažila vítězství víc a dokonce dvakrát zvítězila ve své třídě na klubové výstavě. Naše třetí fenka Destiny si zatím, mimo jiná umístění, odnesla vítězství z oblastní výstavy a druhé místo z klubové výstavy. Naše nejmladší Kitty je ještě štěně a na vystavování nedorostla.

Dříve jsme jezdili na výstavy často. Letos jsme výstavní aktivitu omezili jen na klubovou výstavu. Jak to bude

dál, uvidíme podle toho, jaký bude mít úspěch naše nejmladší. Nejprestižnější jsou pro nás klubové výstavy, kde je konkurence největší, protože se jich účastní prakticky všichni, kdo toto plemeno vystavují. Uspěť na takové výstavě je nejtěžší. Mimoto jsme se zúčastnili mezinárodních a národních výstav v České republice a oblastních výstav v našem kraji. V současnosti je účast majitelů psů na výstavách obecně nižší, protože účastnické poplatky se zvyšují a pro toho, kdo chce vystavovat jen jako hobby a ne z komerčních důvodů, jsou tyto náklady už neúnosné. Bohužel za vstupní poplatek se služby nezlepšují, spíš nejsou skoro žádné a kvalita a kultura posuzování také poklesla.

Jak pejsky trénujete, chodíte s nimi na cvičák?

Naši první fenku jsem zodpovědně cvičil podle příruček a naučila se víc, než jen základní poslušnost. S těmi dalšími jsme si vystačili jen se základní poslušností, hlavně, aby se uměly projít a postát v pozici ve výstavním kruhu. Jako odměnu dostávají dětské piškoty. Mopsové dlouhý výcvik nevydrží a jejich soustředěnost rychle opadne. Bohužel, zlovyky se jedna od druhé naučí rychle.

Cvičiště by jim určitě prospělo, ale na to nemám čas a svou energii věnuji jinému hobby. Naštěstí pro toto plemeno není cvičiště nezbytné. I přesto se najdou takoví nadšenci, kteří dokáží vycvičit mopse ke sportovním soutěžím na překážkové dráze agility. ■

Šarma a Destiny - před výstavou na zámku Kozel.

Foto: Jana Jamborová

SPORT / MAREK TREFNÝ

PŘEDSTAVENÍ CYKLISTICKÉHO ODDÍLU

V dalším díle představování sportovních oddílů vám tentokrát po delší době představíme cyklistický klub, který se chlubí dlouhou historií a má před sebou bohatou budoucnost.

Na otázky odpovídal pan Jiří Ládiš, předseda Cyklo klubu Lovosice.

Cyklistický oddíl je početný.

Zdroj: Archiv oddílu

Mohl byste cyklistický klub našim čtenářům představit?

Dneska sportujeme, závodíme a organizujeme závody pod „novou značkou“ Cyklo klub Lovosice, začleněného do ASK Lovosice. Přímou jsme navázali na cyklistický oddíl Sechezy a Lovochemie.

Potrpíme si na tradici. Někdy si dáváme privilastek královský bez certifikátu jeho výsosti. Zanedlouho budeme slavit šedesát let sportovní aktivity závodníků, trenérů a pořadatelů (klub byl založen v roce 1956). Kola všech kategorií závodníků a oddílů ČSSR a ČSR se točila a sportovala řadu let na Lovosickém kritériu a nominačních závodech pro Závod míru. V současné době máme 27 členů ve věkové struktuře mužů nad 20 let. Trochu jsme zestárlí. Jdeme s dobou. Lidé pochopili, že sport je i hezkým efektivním využitím volného času. Sportují, závodí a organizují se po celý život. Dneska máme mistry republiky, Evropy, světa, čtyřicátníky, padesátníky, šedesátníky atd.

Jak probíhá příprava na cyklistickou sezonu a liší se nějakým způsobem v letních a zimních měsících?

My cyklisté trénujeme kolektivně

a individuálně. Stále. V zimě, v létě. Každý má horského bika a silniční kolo. V zimě vozíme bahňáky, starší silniční kola s blatníky, zástěrkami a lehčími převody a pochopitelně s osvětlením. Někdy se vracíme z tréninku i v přítmí a pak je nutno svítit. Žijeme a trénujeme společensky. Také se trénuje doma na trenažérech, dá se najet kvalita, ale nebaví to. Venku v přírodě je to rozhodně lepší. Intenzita? Většina má za rok najeto 5 – 10 tis. km v terénu přírody a na silnici. V létě jezdíme potrénovat i do Itálie, když se jedeme podívat na Giro de Italia, tam se hodí tréninky z našich kopcovitých a větrných terénů. Na kole platí zákon, že ať děláš, co děláš, je to do kopce nebo proti větru.

Jakým způsobem získáváte nové členy do Cyklo klubu?

Není problém, jak jsem říkal. Cyklistika se kvantitativně a kvalitativně vyvíjí dopředu. Hlavně ve vyšších věkových kategoriích je o ní u nás zájem. Potvrzuje se, že mladí moc nesportují. Kolo je dřina a není levné. Je velmi málo závodů pro mladé. Hůře se i závody organizují s ohledem na velký provoz na silnicích.

Pokračování na straně 7

Pokračování ze strany 6
Jsem optimista. Věřím, že časem budou zase žáčkové a dorost. Zkušenosti z Francie, Itálie, Německa, Beneluxu, atd. jsou dány vzorem.
Mohl byste vzpomenout na největší úspěchy a nejznámější odchovance oddílu?

Abych někoho nepoškodil, když tak se omlouvám. Jirka Kvapil, účast na MS v cyklokrosu, Jirka Konečný, mistrovská třída a vynikající vrchař, Robert Kahoun, Luboš Wágner, Milan Tintěra, Bedřich Hloušek, vynikající jako dorostenci, druzí na mistrovství republiky, Láďa Čepek, účastník na Mládí Bohemie. To není pochopitelně vše. Hodně a hodně pro cyklistiku u nás udělali Jarda Harvánek a Pavel Konečný. Lze jim jen poděkovat. Taktéž Robertu Kahounovi, Jarovi Mejtovi st. a Zdeňkovi Beránkovi, za to, jak se starali o mladé kluky při trénincích a závodech.

Samostatně zmíním Jirku Kasala, který u nás se silnicí začínal. Svoji první aktivní činnost zakončil ve vrcholovém středisku v RH Plzeň. Posléze znovu začal jezdit a dnes je v kategoriích nad 50 a 60 let 17násobným mistrem ČR a druhý na mistrovství světa. Počet vyhraných stupňů na piedestalu se snad ani nedá spočítat, stejně jako poháry a ceny.
V jakých částkách se pohybuje vybavení závodníka na cyklistickou sezonu?

Je to individuální. Prakticky všichni členové klubu si činnost financují ze svého. Dobré kolo na silnici nebo bike do terénu vyjde na 40 – 50 tis. Kč. Fandové a majetnější jezdí na kolech

i za 100 tis. a více. Oblečení stojí také dost a máte 4 roční období. Pro jednoho stojí vybavení klidně 20 tisíc korun. Něco také stojí doplňky jako pláště, pumpičky, duše, světla. Chlubíme se novými dresy klubu v naší tradiční modré barvě, které navazují na dresy z minulosti. Rapsodie v modrém. „Díky, pane malíři, Jirko Novosade, za logo klubu.“ Budeme se potkávat v novém s libochovickými, třebeňskými, terezínskými, roudnickými při tréninku a závodech.

Ve kterém věku se rozhoduje, jestli se z rekreačního šlapání stane šlapání s možností proniknout na kvalitní závody?

Jestli myslíte profiky, tak rozhodně brzo. V mládí 12 – 15 roků. Pak si najít kvalitní stáj. Nejlépe v Itálii a mít zdroje na financování. Bez morálky v tréninku to nejde. Cyklistika je velká dřina. Bohužel došlo i k dopingovým malérům. Praská to i v jiných sportech. Musí se to napravit, už kvůli mladým, co by chtěli dosáhnout na slavnou cyklistickou dráhu. My v klubu nedopujeme a injekční stříkačky pod postelemi nemáme.

Co byste vzkázal případným zájemcům o cyklistiku?

Jednoduché. Jezďte, jezděte pro radost. Od mládí a jak to půjde do pozdního věku. Dávejte si a makejte na silnici, polních cestách, lesích, horách, v cizině a zkuste i tu kariéru. Bez osobního vkladu to nejde, a když, tak blbě.

Děkujeme panu Ládišovi za velice zajímavé povídání o cyklistice a popřejme Cyklo klubu hodně dlouhou budoucnost. ■

všechny druhy talířů, sklenice, dbáme, aby se nikdo neopíral lokty o stůl, aby nikdo neodcházel od stolu, když ještě sedí maminka. Vidlička se vkládá do úst ve vzpřímené poloze těla, nepřibližujeme ústa k vidličce, ale vidličku k ústům, nerozvalujeme se na židli, dívky sedí v první třetině židle, aby měly vzpřímenou polohu těla. Při jídle si utíráme ústa ubrouskem, pijeme jen tehdy, když nemáme sousto v ústech. U jídla se nemlaská, polévka ani nápoje se nesrkají, u stolu potlačujeme všechny projevy tělesných potřeb, nesmrkáme, nešťouráme se v nose. Nikdy neopomeneme pochválit jídlo a děti by se pak měly zapojit do úklidu nádobí. **Zdroj: Internet**

ETIKETA
EVA ŽIVNÁ

Jíst začíná maminka

Kde jinde by se děti měly naučit stolovat než doma? Využívejme domácího stolování k tomu, aby dítě získalo správné návyky co nejdříve, například nesprávné držení příborů se odnaučuje obtížně. Stolování zahajuje hostitelka, v případě rodiny je to maminka. Měla by si postup servírování připravit tak, aby odbíhala od stolu co nejméně a nerušila pohodu oběda. Používáme ubrousky,

Z ARCHIVU ALEXANDRA VOPATA

OBJEKTY VÝROBEN

Sesterská jednotka kyseliny sirové věžové byla modernější výrobní kontaktní kyseliny sirové, která je na snímku. Koncentrace vyrobené kyseliny byla 96% a bylo ji pak nutno ředit. Zastavena

byla počátkem 90. let společně s výrobou superfosfátu. Výrobní byla situována proti současné jednotce DAM. Na zbouraném prostoru zbyl pouze odtažový železobetonový komín. ■

Z O S E C H O / M I L E N A S M R Ž O V Á
KLUB SENIORŮ

V úterý 26. března 2013 pořádá výbor ZO OS ECHO pro členy klubu seniorů při ZO OS ECHO autobusový výlet. Cílem je tentokrát zámek Pirna – Zuschendorf, kde si prohlédneme velice ceněnou sbírku kamélií a zámeckou botanickou zahradu. V odpoledních hodinách se projdeme historickým centrem města Pirny.

KULTURNÍ STŘEDISKO „LOVOŠ“ LOVOSICE BŘEZEN 2013

Úterý 19. března
ZÁJEZDOVÉ PŘEDSTAVENÍ DO KRUŠNOHORSKÉHO DIVADLA V TEPLICÍCH - PRÁSKNI DO BOT
Odjezd od KS Lovoš v 18:00 hodin, vstupenky 400 Kč včetně dopravy.
Komedie o hledání štěstí čtyř obkladačů kachlíků, novinka Divadla Na Jezerce.

Středa 20. března
AMELANCHA
Sál „Lovoš“, v 18:00 hodin, vstupné 50 Kč.
Koncert písničkářky s altovým hlasem a magickou tvorbou na pomezí šansonu až folku.

Neděle 24. března
TŘI PRASÁTKA
Sál „Lovoš“, v 10:00 hodin, vstupné 20 Kč.
Pohádka pro děti v podání Svářova loutkového divdla.

Pondělí 25. března – středa 27. března
VELIKONOČNÍ VÝSTAVA
Sál „Lovoš“, vstup volný.
Ukázky kraslic, perníčků, ozdob aj. Inspirace pro velikonoční výzdobu.

Pátek 29. března
ZÁVĚREČNÝ PLES KURZU TANEČNÍ PRO DOSPĚLÉ
Sál „Lovoš“, ve 20:00 hodin, vstupné 100 Kč.
Večerem provází Karel Zima.

Změna programu vyhrazena.

LOVOCHEMIK, podnikový měsíčník, vydává akciová společnost Lovochemie pro interní potřebu zaměstnanců podniku. Výtisk zdarma.

Redakční rada:
Mgr. Irena Vodičková, Ing. Michal Baji, Karel Hendrych, Ing. Luděk Jambor, Dagmar Kubáčová, Andrea Sikorová, Ing. Zdeněk Šrámek, Marek Trefný, Bc. Renáta Veselá, Ing. Daniel Zelenka, Eva Živná.

Adresa:
Lovochemie, a.s., redakční rada Lovochemiku, Terezínská 57, 410 02 Lovosice, e-mail: lovochemik@lovochemie.cz, IČ: 49100262
Uzávěrka příspěvků vždy 20. v měsíci.
Tisk: Jiří Bartoš - SLON, spol. s r. o., U Chemičky 18, 400 01 Ústí n. L.
Evidenční číslo: MK ČR E 17172

JUBILEA

VÝROČÍ V BŘEZNU

Své životní jubileum oslaví:
Miloslav Pátek, strojvedoucí, železniční doprava

Pracovní výročí oslaví

10 let zaměstnání v podniku
Jiří Buřič, operátor, údržba expedice
Radek Koutecký, operátor, údržba expedice
20 let zaměstnání v podniku
Hana Kuglerová, hlavní účetní, úsek finančního ředitele
Václav Toman, operátor, expediční oddělení

Do starobního důchodu odešel v únoru

Vladimír Procházka, svářeč kovů, oddělení strojní údržby

V březnu odchází do starobního důchodu

Jarmila Růžičková, železničář
Miloslav Toušek, mistr z expedičního oddělení
Pavel Hýř, operátor z oddělení KD5

Všem našim spolupracovníkům přejeme pevné zdraví a hodně úspěchů!

V únoru nastoupili

Lenka Východilová, daňový specialista, úsek FŘ
Michal Huleš, mechanik MaR zařízení, údržba elektro a MaR
Alan Barták, mechanik MaR zařízení, údržba elektro a MaR
Jakub Zahradník, absolvent, údržba elektro a MaR
Bc. Pavlína Ranglová, DiS., absolvent, personální oddělení
David Cíl, operátor, oddělení energetiky

Mnoho úspěchů v novém zaměstnání!

PLES ZAMĚSTNANCŮ LOVOCHEMIE A PREOL BYL OPĚT ÚSPĚŠNÝ

V pátek 1. března 2013 jsme se sešli již na XIV. plese společností Lovochemie a PREOL. U vstupu byla stejně jako v loňském roce každá žena obdarována na uvítanou kytičkou (č. 1). Ples tradičně zahájili zastupci vedení, a to Ing. Vladislav Smrž, personální ředitel Lovochemie, a Ing. Jitka Nezbedová, finanční ředitelka společnosti PREOL (č. 2).

Po úvodním slovu nás svým překrásným vystoupením potěšily dva páry dětských tanečníků z Taneční školy manželů Plškových v Litoměřicích (č. 3, 4). Bohatou květinovou výzdobu vytvořili žáci místní Střední odborné školy technické a zahradnické (č. 5). O pří-

pravu akce a zdárný chod celého večera se postarali organizátoři z řad zaměstnanců Lovochemie a PREOL (č. 6).

Po celou dobu nám k tanci i poslechu hrála skupina Relax pod taktovkou pana Martina Dolejšího a o dostatek občerstvení se postarala firma pana Karla Hrachovce (č. 7). Zpestřením letošního plesu byla fotografická výstava, kde si hosté mohli prohlédnout snímky z plesů Lovochemie již od roku 2006 (č. 8).

I v letošním roce byly všechny vstupenky slosovatelné, takže ani tentokrát neodešel žádný host bez výhry. Prvních pět nejhodnot-

nějších cen bylo vylosováno přímo na sále (č. 9), zbývajících téměř 300 cen pak v jídelně (č. 10). A že byl o výhry veliký zájem, svědčí přiložené snímky (č. 11, 12, 13).

Celý večer pak probíhal v tanečním i zábavném duchu a nikdo se nenudil (č. 14 – 21). S postupem zábavy si hosté spontánně zpestřili večer i sami (č. 22) a s hravou náladou si vystačili až do samotného ukončení plesu, kdy se s námi skupina Relax rozloučila velmi trefně písní „Skončili jsme jasná zpráva...“

Foto: Eva a Přemysl Živných

